

V I Lenin

Kadeterna och "Nationernas rätt till självbestämmande"

December 1913

Publicerad: *Proletarskaja Pravda* r. 4, 11 december 1913. Signed: I.

Källa: *Collected Works*, vol. 19, s. 525-527.

Förra sommaren publicerade *Retj*, den främsta liberala tidningen i Ryssland, en artikel av Michail Mogiljanskij om den allukrainska studentkongressen i Lvov. *Rabotjaja Pravda* påpekade då att Mogiljanskij på ett högst förkastligt sätt (för en demokrat, eller för en man som utger sig för att vara demokrat) öste *galla över* den ukrainska separatism som Dontsov,¹ och andra förespråkade. Vi sade genast att det inte handlade om man höll med Dontsov eller ej, som många ukrainska marxister motsatte sig. Vi sade att det var *otillåtet* att kasta adjektiv som "delirium" och äventyrspolitik på "separatismen". Vi sade att det var ett chauvinistiskt synsätt, och att en storrysk demokrat, när han kritiserar en viss plan för avskiljande, måste verka för *frihet* att avskiljas, för *rätten* att avskiljas.

Som läsaren kommer att se är det en fråga om principer, om program, och det handlar om demokraters skyldigheter i allmänhet.

Men nu, sex månader senare, tar Michail Mogiljanskij återigen upp denna punkt i *Retj* (nr 331) men han svarar inte oss; han svarar Dontsov, som attackerade *Retj hårt* i Lvov-tidningen *Sjljachi*² och för övrigt påpekade att "*Retjs* chauvinistiska framstöt bara stämplades på rätt sätt i den ryska socialdemokratiska pressen".

I sitt svar till Dontsov säger Mogiljanskij *tre gånger* att "en kritik av Dontsovs recept *inte* innebär att man *förkastar* nationernas rätt till självbestämmande".

Detta uttalande av en medarbetare i den liberala *Retj* är extremt viktigt och vi uppmanar våra läsare att ägna särskild uppmärksamhet åt det. Ju mer sällan de liberala herrarna fastställer och analyserar demokratins grundläggande och materiella sanningar i stället för att ägna sig åt vanligt politiskt oppositionellt skandalmakeri, desto mer ihärdigt måste vi kräva en seriös bedömning av alla de fall där de gör det.

Erkänner vårt konstitutionella-"demokratiska" parti nationernas rätt till självbestämmande eller inte? Detta är den intressanta fråga som Mogiljanskij oavsiktligt tar upp.

Han upprepar sin reservation tre gånger, men han ger inte ett rakt svar på denna fråga! Han vet mycket väl att varken det konstitutionellt-demokratiska partiets program eller dess dagliga politiska predikningar (propaganda och agitation) ger ett rakt, exakt och tydligt svar på denna fråga.

"Det måste sägas", skriver Mogiljanskij, "'att inte ens 'nationernas rätt till självbestämmande' är en fetisch som aldrig får kritiseras: en nations osunda livsvillkor kan ge upphov till osunda tendenser i det nationella självbestämmandet; och att avslöja de senare innebär inte att man förkastar nationernas rätt till självbestämmande."

Detta är ett vackert exempel på en liberal undanflykt som Semkovskijs upprepar i olika varianter i spalterna i likvidatorens tidning! Åh, nej, herr Mogiljanskij, ingen demokratisk rättighet är en "fetisch", och man får till exempel aldrig glömma *klassinnehållet* i någon av dem. Alla allmänna demokratiska krav är borgerligt-demokratiska krav, men endast anarkister

¹ Se [Cadets on the Question of The Ukraine](#)

² *Sjljachi* (Vägar) – nationalistiskt organ för den ukrainska studentunionen; det publicerades i Lvov från april 1913 till mars 1914.

och opportunisterna kan av detta dra slutsatsen att det inte är proletariatets sak att stödja dessa krav på ett så konsekvent sätt som möjligt.

Rätten till självbestämmande är naturligtvis en sak, medan *lämpligheten* av självbestämmande, en viss nations utträde under vissa omständigheter, är en annan. Detta är elementärt. Men erkänner Mogiljanskij, de ryska liberalerna, det konstitutionellt-demokratiska partiet, att det är en demokratis *plikt* att predika för massorna – särskilt de storryska massorna – om denna rättighets stora betydelse och brådskande karaktär?

Nej, nej och åter nej. Det är detta som herr Mogiljanskij undviker och döljer. Det är en av rötterna till kadetternas *nationalism och chauvinism* – inte bara hos Struve, Izgojev och de andra frispråkiga kadetterna, utan också hos kadettpartiets diplomater som Miljukov, och kälkborgarna i detta parti som.... Men deras namn är inte viktiga!

Rysslands klassmedvetna arbetare kommer inte att glömma att vi i detta land förutom nationella reaktionärer har nationella liberaler, och att de första grundarna till en nationell demokrati håller på att växa fram (minns herr Pesjehonovs *vädjan* i *Russkoje Bogatstvo* nr 8, 1906, om "försiktighet" beträffande den storryska muzjikens nationalistiska fördomar).

Att förespråka rätten till självbestämmande är mycket viktigt i kampen mot nationalismens böld i alla dess former.